

SIGRUN GAUSLAA (1906- 1989)

Motstandskvinne fra Lillesand

Sigrun Gauslaa var «postkasse» for Milorg og senere redaktør for Lillesands-Posten, avisen hennes far var eier og redaktør av. Da tyskerne invaderte Norge i april 1940 arbeidet Sigrun Gauslaa som journalist i Lillesands-Posten. Hun ble raskt en del av Agders hemmelige undergrunnshær, Milorg Distrikt 18, også kalt Laudals organisasjon. Hennes primære funksjon var som kurer og «postkasse».

Laudals organisasjon var en viktig del av den Norske motstandskampen. Hovedoppgaven var å bistå og legge til rette for en alliert invasjon fra sør. De spionerte på tyskerne og laget detaljerte kart over nazistenes befestningsarbeider. Disse kartene ble gitt til Sigrun Gauslaa som oppbevarte dem i lokalene til Lillesands-Posten.

I desember 1942 ble Arne Laudal arrestert, og tyskerne startet opprullingene av motstandsarbeidet på Sørlandet. I løpet av de neste månedene ble mer enn 250 mennesker arrestert, deriblant Sigrun Gauslaa. Etter måneder med tortur og tøffe avhør på Arkivet i Kristiansand ble Sigrun Gauslaa sendt videre til Grini. Derfra gikk turen til den beryktede konsentrasjonsleiren Ravensbrück i Tyskland, og resten av krigen var Sigrun Gauslaa fange nummer: 20523.

Sigrun Gauslaa overlevde - mot alle odds - og kom hjem med De hvite bussene i 1945. Ved hjemkomsten rapporterte Lillesands-Posten at «Folkehavet mottar Sigrunn Gauslaa med jubel». Jubelen til tross, - som de fleste av motstandskvinnene fikk Sigrun Gauslaa aldri den heder og anerkjennelse hun fortjente, og hun mottok aldri noen utmerkelse for sin innsats under krigen.

Da Sigrun Gauslaas far døde, i 1952, var det hun som overtok sjefsredaktørstolen i Lillesands-Posten. Som eier og redaktør drev hun i flere år den tradisjonsrike lokalavisa. Og det er først og fremst som redaktør Sigrun Gauslaa huskes. Fortsatt fortelles historier om kvinnen som hver morgen parkerte den sorte sykkel sin utenfor avisens lokaler i Øvregate, og sørget for at Lillesands-Posten kom ut hver tirsdag og fredag, med reportasjer og smått og stort i Lillesand, sånn som den hadde gjort i over hundre år.

Fra Gleditsch-prosjektet: <https://www.facebook.com/GleditschProsjektet>